

3. del Spansk vintertur

Tekst og fotos af Senior

I denne 3. del af turberetningen koncentrerer redaktøren sig om Costa del Sol, Solkysten. Er der noget om snakken med alt det gode vejr? Og hvis man er langtidscampist, er der så mulighed for at fordrive tiden med andet end at nyde det milde klima? Mange drømmer om at opholde sig netop her, men hvordan ser det ud med indkøb, læger og tandlæger? Og hvad med sygesikringen? Altsammen vigtige spørgsmål, ikke mindst for en seniorcampist.

Vi vil køre tværs over bjergene fra Sevilla til Marbella, men receptionisten advarer ved afrejsen fra Sevilla os om at der er meldt sne i bjergene, så vi beslutter os for at køre via Cadiz til Atlanterhavskysten. I det smukke vejr en afslappende tur gennem et smukt bølgende landskab, hvor markerne lyser grønne - vi føler os et øjeblik hensat til et sjællandsk forårslandskab - det er den 19. februar!

Et langt stykke kører vi langs med kysten: poppeltræer, sivsumpe, nyharvede marker og gule blomster i vejgrøften er det fremherskende træk. Og dejlig blå himmel med 20 gr. i skyggen! Hen over middag kommer vi dog til et mere bulet landskab, men vi leder forgæves efter en rasteplass for at slukke kaffetørsten. Pludselig er den der og vi smutter ind. Der er en herlig udsigt over vandet og også stedets katte nyder udsigten. Vi ved ikke rigtig hvor vi er, for det er et stykke tid siden vi har kigget på kortet.

Da vi går ind i kiosken opdager vi at vi er havnet på Europas sydligste punkt: Tarifa. Straks afgår der en SMS hjem på at vi har nået målet! Ved den lejlighed får vi så at vide at det ikke er Gibraltar der er det sydligste punkt. Men det engelske sted kører vi forbi ganske kort efter, at vi har kørt ned ad bjergene med den flotte udsigt.

Er det virkelig Spanien?

Forøvrigt også med rustne vindmøller, som nok kunne trænge til en dansk opgradering. Det faktum, at stedet er oversået med vindmøller vidner også om at indgangen til Middelhavet og Atlantikysten er et forblæst hjørne. Først da vi passerer byen Algericas kommer vi ind på Costa del Sol og da vender palmerne tilbage og varsler et andet klima.

Costa del Sol

De sidste 60 km til Marbella kører vi først på splinternye veje, men bøjer af til den gamle N340, fordi vi ved at dagens mål »Cabopino Camping« ligger ved vejen. Det gør alle de andre campingpladser også, fordi denne vej går langs med kysten. Vi er ventet på pladsen og der bliver taget godt imod os. Godt det samme, at vi har reserveret, for der er ikke mange ledige pladser. Det smukke solsejl kommer op igen og

Udsigt mod Afrika.

gør god nytte og her kan vi sidde uden-dørs og kigge ud over pladsen, se et glimt af Middelhavet og nyde den milde luft. Der er livlig aktivitet på pladsen og også en del danskere findes her, så langt mod syd. Hvilket trods alt overrasker os lidt på denne årstid.

Vejret

Vi måtte sande, at vejret også kan være ustadigt her. Men ikke nær så koldt som i højlandet ved Sevilla. Alle de fastboende, som vi mødte, sagde at det afgjort var den ringeste og koldeste vinter, som de havde oplevet. En enkelt gang regnede det i 32 timer og heller ikke på vore udflugter var vi begunstiget af særlig godt vejr. Vi var jo ikke kommet for at slikke solskin, men der er svært at give et objektivt syn videre her i bladet, når man ikke oplever det selv og må stole på hvad andre siger: normalt er det meget, meget bedre.

Attraktionerne

Uanset om man er til strandliv eller er konstant nysgerrig, så er der noget for enhver. Selv den lille havn ved Cabopino er malerisk og stranden helt formidabel og vi yndede området til spadsereture i aftenlyset. Byen Marbella med de dyre butikker har dog foruden et smukt pompøst kvarter omkring den smukke strandpromenade også en hyggelige gammel bydel, som det bestemt er værd at se nærmere på. Vi fik anbefalet, at kigge på byen Ronda

i bjergene bag Marbella, men ville også gerne se Gibraltar. Det sidste var spanierne ikke meget for at anbefale os.

Gibraltar

Den udtalelse trods vi på en søndag. Egentlig er stedet jo et levn fra fortiden som støttepunkt for den engelske flåde og i nutidens Europa noget af et paradoks. Men indbyggerne havde netop afholdt folkeafstemning med over 90% tilhængere af et fortsat tilhørsforhold til Storbritanien. Så det kan man i hvert fald heller ikke overhøre. De engelske bobbies og bobbiner, gadeskilte, nummerplader og det daglige sprog - og den kendsgerning at byen på en søndag var lige så død som andre engelske byer, talte et tydeligt sprog om at man var i UK.

Cabopino Camping

Er en stort anlagt plads 12 km øst for Marbella. Den hæver sig i terrasser højt over havet og støjniveauet fra vejen. Der er lige anlagt nye svømpepøl og man kan gå til fods over en lille gangbro ned til Middelhavet. Der er flere sanitære bygninger på pladsen og der tales engelsk i receptionen. Om vinteren er den et udmærket sted for seniorcampister til at slå sig ned i et mildt klima. Til sommerbrug også fint for børnefamilier, som man sætter meget på med bl.a. børnepool. Under vort besøg var der ca. 20 danske enheder på pladsen, hvoraf nogle havde været der i flere år om vinteren.

Der er restaurant ved pladsens reception, som dog mest var præget af engelske hotelgæster fra nærliggende dito. Ret dyr og fashionabel.

Cabopino Camping

CN 340 - Km194,7
ES 29600 Marbella
www.campingcabopino.com

Medical service

I Marbella eller Malaga findes danske læger og tandlæger, men også tyske og engelske. Der er Apotek (Farmacia) i alle byer bl.a. også i indkøbscentret 2 km fra Cabopino. Dit gule sygesikringskort er ikke godt, få et E111-kort på kommunen. Det er din udvidede sikring og gælder i 3 måneder.

Indkøb

Supermarkeder overalt.

Alhambra

På arabisk: Den røde borg. Både fæstning for maurerne i 1200-tallet og palads fra 1300-tallet. Den mauriske del omfatter Myrtegården, Comares-tårnet med Ambassadørens Sal, Løvegården med springvand-skumme, båret af 12 stiliserede løver af sort marmor. Stiliserede fordi Islam ikke tillader afbildning af levende væsner. Dertil flere smukke haremsrum, som er fajance og stuk dekorede og med stalaktithvælvninger, altså efterligninger af drypsten.

Alhambra var kongeresidens indtil 1492, hvor de sidste maurere blev fordrevet fra Spanien. Kong Karl V nedrev en del af anlægget til fordel for egne paladser, som aldrig blev færdigbygget, resten var fængsel indtil 1845, hvorefter en gennemgribende restauration med gennemført.

Caravaning La Manga

Stor plads på østkysten, lidt syd for Alicante. Pladsen er opdelt i forskellige afsnit, hvoraf del A forbeholdes korttids campister. Andre dele for ferierende og en 3.del for fastboende. Egen strand og indendørs svømmehal gør den særlig attraktiv om vinteren. Middelmådig restaurant. Supermarked med større udvalg er et stort plus, især for den gennemrejsende.

Caravaning La Manga

Autovía Cartagena-La Manga, salida (udkørsel) 15.
www.caravaning.es

idet en regnbue nærmest klistrer sig op på forruden af bilen. De tunge skyer er ved at vige, da vi klatrer op ad bjerget til det endelige mål:

Alhambra

Solen skinner over de smukke paladser og ind over byen Granada, som ligger for vore fødder. Denne sidste af mauerens højborge på den iberiske halvø med nuværende kirke og Kong Carlos Palads ligger der så smukt og skjuler bag sig det allerbedste: de mauriske palæer. Først inde bag muren forstår man dens berømted og status som en af verdens vidundere. Sal efter sal, gård efter gård åbner skønhederne sig for beskuernes øjne. Lamslået kigger vi alle på disse søjler og buer med filigranagtige mønstre, med lysbrydninger og indblik fra rum til rum, gennem bue efter bue. Små billeder kan ikke retfærdiggøre disse herligheder, så jeg håber chefredaktøren holder fast ved mit ønske om bare at bringe et eneste billede herfra i stort format, selvom herlighederne kan fylde en hel bog.

Det er meget svært, at rive sig løs herfra, men eftermiddagen går på hæld og vi vil gerne tilbage over de smukke bjerge inden mørket falder på. Med solen i ryggen glider vi stille og roligt ned ad den splinternye vej fra Granada til Motril. Det er som, at køre i en drøm med de smukke minder i baghovedet og det utrolige landskab foran os. Helt op i højderne skinner solen på de sneklædte toppe og vi kan svagt ane skiliftene

deroppe. Der findes nemlig folk som står på ski om formiddagen deroppe og slikker solskin ved campingvognen eller stranden om eftermiddagen.

Mod nord

Vi er jo kommet ind i marts måned og skal tænke på, at vende snuden mod nord. Kedelig nok. Men selv det bedste eventyr får jo en ende. En hjertelig afsked med folkene på Don Cactus og andre campister på rundrejse og så brummer Dieselen igen. Byen Almeria glider forbi. Uendelige plastiklandskaber - (hvilket er store strækninger af drivhuse, bygget af flagrende plastik) - holder op og da vi definitivt har rettet køleren mod nord kører vi ind i meget tørre, ørkenagtige landskaber, hvor vi næsten ikke ser nogen bevoksninger. Ikke engang den allerstedsnærværende buskagtige maki, ses mere.

La Manga del Mar Menor

Først på højde med Cartagena drejer vi af i retning mod havet. Vi har set en spændende landtange ved havet, vi vil kigge nærmere på. Derude ligger der også en plads som modtager campingcheques, som jo tillader os, at overnatte for en billig penge. Navnet »La Manga del Mar Menor« er egentlig navnet på den lagune, der findes bag ved landtangen. Omkranset af palmer. Bortset fra selve tangen, som er beplantet med feriehoteller fra strand til strand. Campingpladsen har navnet

»Caravaning La Manga« og er meget stor, ca. 1500 enheder og har også en lille strand ud til lagunen. Vi bliver dog placeret længst væk fra den og til trods for mange bønner kan vi ikke få lov at campere i et område længere inde på pladsen, så vi har 1200 meter at gå til stranden. Vi må også tage til takke med en stærk befærdet vej i baghaven. Til gengæld bliver vi indhentet af noget der ligner sommer. Alle folk har smidt vinterklunset og tager solbad. Det gør vi så også om dagen og nyder det i rigelig mål. 4 dage med afslapning til- lader vi os her på denne måde og får en dejlig sommerkulør.

Ude ved tangens rod er der et lille kap med fyrtårn og fiskerihavn, og det sted kommer vi til at holde meget af. Her er frisk fisk på menuen. Men da man jo spiser sent i Spanien, får vi tid til at nyde solnedgangene over fastlandet eller ved campingvognen, hvor den mest fantastiske blå himmel med orange eller magentafarvede skyer står over pladsen, som om det var nordlys.

Hjem

Hjemturen går nu langs østkysten, forbi Valenzia til Kiko Port og derfra i 1 stræk til Vilanova Park, som endnu engang får æren af vores besøg.

Vi kører lige ind i solopgangen næste morgen, vi ved, at vi har en lang dags- march foran os. Med denne smukke oplevelse forlader vi Spanien og Lyon nås om aftenen. Camping Cheque stiller os en smuk plads »Sägmühle« 15 km syd for Kaiserslautern i udsigt - vi når den så rettidig, at vi kan gå en lang tur i skoven inden det bliver mørkt. Næste dag er det så hjem i 1 hug - denne gang er vejen fri for sne og hele turen foregår uden problemer.

senior@campingferie.dk

Flere billeder og campingplads- beskrivelser findes på

www.hanses-campingsider.dk

Konklusion:

Inden man tager afsted synes 6 uger at være længe. Men erfaringen med denne tur har vist, at der faktisk ikke er tid nok til længere hvile- perioder alt for ofte. På den måde var det passende, at vejret ikke var bedre end det var. Vi ville også godt have haft mere tid til ekskursioner i flere byer.

Hvad der angår udstyr og køretøjer er det bevist, at en mindre bil med en mindre campingvogn sagtens kan gennemføre et sådant projekt uden at skulle mangle noget. Et godt dansk solsejl, der kan tåle mange op - og nedtagninger var en passende måde at skaffe sig lidt mere udendørs plads på.

Parcellernes størrelse på sydlandske campingpladser er desuden allige- vel ikke til mere.

T@B

**Helt ideel til 2
der hellere vil bruge
penge på oplevelser**

**Trækkes let og ubesværet af alle biler.
Pris kun kr. 54.490,-**

TABBERT
www.tabbert-caravan.dk

for all caravans
Isabella

Bolon

ISABELLA-BOLON FORTELTÆPPER

I samarbejde med fabrikken Bolon i Sverige har Isabella udviklet det ideelle tæppe til forteltet, som fås i flere matchende farvekombinationer til Isabellas forteltmodeller.

**Suger ikke vand • Let at holde rent
Trævler ikke, når det klippes i facon**

ISABELLA - Jydsk Camping Industri A/S . Isabellavej 3 . 7100 Vejle
henviiser til nærmeste forhandler på tlf. 75 82 07 55

www.isabella.net

Howdan læses adresser?

Langs med de store hovedveje er adresserne angivet efter vejens kilometersten. D.v.s. der er ingen husnumre. Til gengæld er der kilometerstenen for hver 100 m - så et kan selv en spansk postmand finde ud af. Se f.eks. på adressen til Cabopino: CN 340 = Carretera Nacional 340, altså national hovedvej 340. 194,7 er kilometerstens position, regnet fra dens begyndelse ved Cadiz. Den fortsætter i øvrigt helt op næsten til Pyrenæerne, ca. 2000 km. Motorveje har betegnelsen A, medens N-veje er alm. hovedveje, men de fleste steder med samme antal spor som motorveje.

CN 340 ved Costa del Sol

Don Cactus Camping

Øst for Motril. Hyggelig plads ved havet. Meget flotte sanitære forhold. Pladsen har fået nye elinstallationer i 2003 og således optil end 12A til rådighed ved alle pladser. Gennemsnitstemperatur vinter: 14 gr. - sommer 25 gr. Godt udgangspunkt for skisport i Sierra Nevada og besøg på Alhambra. Gode læ- og skyggeforhold. Restaurant med rimelige priser.

Camping Don Cactus

Carchuna - Motril
E 18730 Granada
www.doncactus.com

Hvornår på restaurant i Spanien?

Kom ikke før kl. 20,30
- så er det sagt.

Det var selvfølgelig en oplevelse i sig selv - mindre blev det jo ikke af klipens ejendommelige facon og den sindsooprivende vej derop. Tag en taxa nede fra byen, det koster fra 25-35 Euro pr. person. Så spørg dig godt for! Det er ret dyrt, men er der ikke for meget trængsel deroppe, giver de sig god tid ved at stoppe undervejs ved Herkules' søjler, ved grotterne, drypstenschulen og ikke mindst på toppen hvor de vilde aber flokkes om turisterne.

Ronda

Campingpladsens anbefaling gik til gengæld til noget ægte spansk: byen Ronda som ligger i baglandet bag Marbella. D.v.s. vi kører ca. 60 km op i bjergene. Meget smukke bjerge, men med regnen truende over hovedet og hængende bag en lastbil, hvor overhaling er umulig, er ikke nogen stor oplevelse. Da vi kommer til byen, bryder solen igennem og vi får nogle utrolig smukke indtryk. Både af bjergene, hvor regnbuen lyser i det fjerne og af byens maleriske hvide huse med de kulørte tegltage, der står så smukt til det rustikke landskab. Byen er berømt for mere end det: den gennemskæres af en dyb kløft, hvorover der spænder en smuk gammel bro. Den blev nok så berygtet under den spanske borgerkrig i 1938, hvor fascisterne smed deres socialistiske fjender levende ned fra broen, 70 m i dybet. Ronda var også Hemming-way's foretrukne by i Spanien og han elskede tyrefægtningerne i

byens berømte arena. Den smukkeste af dem alle. Vi fik vist hans stamplads på stedet, men vi var afgjort mere betaget af arkitekturen end af de blodige skuespil, som vi undlod at se. Det smukke torv er også værd at bemærke, med sin hvid-gule kirke og sin smukke brønd. Men hele den gamle bydel er et overflødhedshorn af miljø, som det er svært at blive mæt af. Over det hele troner en mørk gammel domkirke, selvfølgelig med maurisk fortid, for det er ikke ualmindelig at moskeer blev til kirker, da landet tilbagerobredes af maurerne i 1400-tallet.

Vi flytter lidt mod øst

Næste dag rykker vi teltpælene op og kører ca. 250 km til campingpladsen Don Cactus. Alene navnet havde en vis tiltrækningskraft. Vi havde hørt negativt om højtstående vand på pladsen, så vi var lidt spændte og blev også meget betænkelige, da vi kørte ind i et område hvor hele landskabet synes at være pakket ind i plastik. Tillige stormede det kraftigt. Pladsen lå helt ned til Middelhavet og det er der ikke ret mange der gør. Vi ville bruge stedet til udflugt til Alhambra, som ligger 65 km oppe i bjergene Sierra Nevada. Bag pladsen rejser de sig i over 3000 m højde. Mens vi er på vej op, regner det med en byge, som forvandler sig til ubeskrivelig skønhed,

Ronda i Sierra Nevada.

